

DRUK Nr 840

Łomża, 2018-04-10

POWIATOWY URZĄD PRACY
W ŁOMŻY
18-4 PUP.OK.4100.3.2018.TS
REGON 450708636, NIP 718-12-19-408

BRM
Świątek

Urząd Miejski w Łomży
WPEŁNĘŁO
2018-04-10
Lp. 9892
Nr dz. Podpis

**Pan
Wiesław Grzymała
Przewodniczący
Rady Miejskiej Łomży**

Nawiązując do pisma Nr BRM.0002.53.2018 z dnia 02 marca 2018 roku, przekazuję „Informację o aktualnej sytuacji na lokalnym rynku pracy działaniach podejmowanych przez miasto i Urząd Pracy w zakresie przeciwdziałania bezrobociu. Bezrobocie wśród osób młodych i osób niepełnosprawnych na terenie miasta”.

Z poważaniem

D Y R E K T O R
P O W I A T O W E G O U R Z Ą D U P R A C Y
Mieczysław Białkowski

3
**POWIATOWY URZĄD PRACY
W ŁOMŻY**
18-400 Łomża, ul. Nowogrodzka 1
REGON 450708638, NIP 718-12-19-408

**POWIATOWY URZĄD PRACY
W ŁOMŻY**

**Informacja o sytuacji na lokalnym rynku pracy w mieście oraz działaniach podejmowanych przez miasto i Urząd Pracy
w zakresie przeciwdziałania bezrobociu.**

Bezrobocie wśród osób młodych i osób niepełnosprawnych na terenie miasta.

*Material został opracowany
na podstawie danych statystycznych
i opracowań
GUS, WUP w Białymstoku
i PUP w Łomży
oraz
Podlaskiego Obserwatorium Rynku Pracy
i Prognoz Gospodarczych*

Łomża – kwiecień 2018 roku

**ANALIZA RYNKU PRACY MIASTA ŁOMŻA,
ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM OSÓB W WIEKU
PONIŻEJ 30 ROKU ŻYCIA I OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH**

1. Rynek pracy na terenie działania Powiatowego Urzędu Pracy w Łomży ze szczególnym uwzględnieniem Miasta Łomża na prawach powiatu

Powiatowy Urząd Pracy w Łomży jest jednostką samorządową wspólną dla Miasta Łomży i Powiatu Łomżyńskiego, funkcjonującą pod zwierzchnictwem Starosty Łomżyńskiego, na mocy porozumienia zawartego w dniu 18 stycznia 2000r. pomiędzy Prezydentem Miasta a Starostą Łomżyńskim. Zadania realizowane przez Urząd wynikają z przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2016 roku poz. 645 z późn. zm.). Podstawą działania urzędu jest Statut Powiatowego Urzędu Pracy przyjęty Uchwałą Nr XXXVI/208/06 Rady Powiatu Łomżyńskiego z dnia 28 czerwca 2006 roku (Dziennik Urzędowy Województwa Podlaskiego z 2006 roku Nr 193, poz. 1853 i z 2008 roku Nr 86, poz. 792) oraz Regulamin Organizacyjny PUP w Łomży uchwalony Uchwałą Zarządu Powiatu Łomżyńskiego Nr 42/46/2000 z dnia 27 kwietnia 2000 roku z późniejszymi zmianami.

Podlaskie zostało podzielone na 17 powiatów, w tym 3 powiaty grodzkie - Białystok, Suwałki, Łomża oraz 118 gmin. Stolicą jest miasto Białystok, liczący prawie 300 tysięcy mieszkańców. Pozostałe większe miasta regionu to Suwałki (ok. 70 tys. mieszkańców) i Łomża (ok. 63 tys. mieszkańców).

Ziemia Łomżyńska położona jest w zachodniej części województwa podlaskiego i graniczy z dwoma polskimi województwami: warmińsko-mazurskim oraz mazowieckim.

Powiatowy Urząd Pracy, swoim działaniem, obejmuje obszar dwóch powiatów: Miasta Łomży – na prawach powiatu grodzkiego i Powiatu Łomżyńskiego

Swoim zasięgiem powiat łomżyński obejmuje:

- dwie gminy miejsko-wiejskie: Jedwabne, Nowogród;
- siedem gmin wiejskich: Łomża, Miastkowo, Piatnica, Przytuły, Śniadowo, Wizna, Zbójna;
- dwa miasta: Jedwabne, Nowogród.

Powiat łomżyński jest regionem typowo rolniczym o powierzchni 1.353,93 km² i liczbie mieszkańców - 51.244. Z pracy w gospodarstwach rolnych utrzymuje się aż 65% mieszkańców. Na terenie powiatu znajduje się 8.295 gospodarstw rolnych o przeciętnej wielkości 11,2 ha. Liczba podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON wynosiła na dzień 31.12.2017r. 3.057.

Łomża liczy 62.843 mieszkańców i zajmuje powierzchnię 3.271 ha. Liczba podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON wynosiła na dzień 31.12.2017r. 6.315.

Na koniec 2017 roku pracownicy pośrednictwa pracy PUP w Łomży współpracowali z 3.111 pracodawcami, w tym z Łomży z 2451, a z Powiatu Łomżyńskiego – z 660.

Tabela Nr 1 przedstawia liczbę podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w systemie REGON na terenie działania Powiatowego Urzędu Pracy w Łomży w latach 2015 – 2017 oraz liczbę podmiotów gospodarczych współpracujących z Urzędem według stanu na dzień 31.12.2017r.

Tabela Nr 1

Liczba podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w systemie REGON

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostki zarejestrowane w systemie REGON wg stanu na dzień 31.12.2015r.	Jednostki zarejestrowane w systemie REGON wg stanu na dzień 31.12.2016r.	Jednostki zarejestrowane w systemie REGON wg stanu na dzień 31.12.2017r.	Liczba podmiotów gospodarczych współpracujących z PUP w Łomży wg stanu na dzień 31.12.2017r.
1.	PUP w Łomży	9319	9314	9372	3111
2.	Miasto Łomża	6306	6303	6315	2451
3.	Powiat Łomżyński	3013	3011	3057	660
	z tego:				
	Gmina Łomża	830	843	852	193
	Gmina Jedwabne	243	240	238	54
	Gmina Miastkowo	219	205	209	60
	Gmina Nowogród	265	261	283	47

Gmina Piątnica	676	675	689	155
Gmina Przytuły	76	79	71	17
Gmina Śniadowo	323	327	308	68
Gmina Wizna	177	181	188	30
Gmina Zbójna	204	200	219	36

Źródło: GUS Bank Danych Regionalnych wg klasyfikacji NTS w układzie 66 podregionów, obliczenia własne

Omawiając zmiany zachodzące na łomżyńskim rynku pracy należy bezwzględnie wziąć pod uwagę znaczenie czynników demograficznych, które określają wielkość populacji w wieku aktywnym zawodowo i wpływają na strukturę pracujących i bezrobotnych.

Szczególnie istotne znaczenie, z punktu widzenia rynku pracy, ma struktura ludności Łomży według wieku oraz płci, gdyż ma to znaczenie przy nabywaniu praw emerytalnych. Kobiety stanowią 52,2% ogółu ludności; na 100 mężczyzn przypada ich 109,3. Współczynnik ten zmienia się w zależności od wieku. Liczebna przewaga mężczyzn występuje wśród ludności w wieku do 39 roku życia – na 100 mężczyzn przypada 96,7 kobiet, natomiast w wieku powyżej 39 lat współczynnik feminizacji wynosi 108,7, a w rocznikach 65 lat i więcej na 100 mężczyzn przypadają średnio 150,4 kobiet.

Spółczesność Łomży wyraźnie starzeje się. Rezultatem zachodzących procesów demograficznych jest gwałtowne zmniejszanie się liczby dzieci i młodzieży (0–18 lat), tym samym następuje dalsze zmniejszenie udziału tej grupy osób w ogólnej liczbie ludności z 24,7 % w 2012r. do poziomu 18,7 % w 2015r. Zmiany w strukturze wieku ludności oznaczają istotne wyzwania dla systemu zabezpieczenia społecznego. Starzenie się ludności oznacza konieczność zwiększenia transferów społecznych na rzecz tej grupy (wyплаты emerytur, rent, usług zdrowotnych i opiekuńczych).

Duże zmiany dotyczą populacji w wieku tzw. produkcyjnym, który w Polsce oznacza kobiety w wieku 18-59 lat i mężczyzn w wieku 18-64 lata. Osoby w wieku produkcyjnym stanowią zasoby siły roboczej na łomżyńskim rynku pracy i z tego względu wielkość tej populacji jest szczególnie ważna. Odsetek osób w wieku zdolności do pracy (w ogólnej liczbie ludności) wyniósł 64,0 % w 2010r. (w tym u kobiet 67,8 %), 64,3 % w 2011 r. (w tym u kobiet 60,5 %), 64,5 % w 2012r. (w tym u kobiet 68,8 %), 66,4 % w 2013r. (w tym u kobiet 62,1 %), 65,7% w 2014r. (w tym kobiet 61,3%), 65,0% w 2015r. (w tym kobiet 60,2%), w 2016r. 64,1% (w tym kobiet 59,0%). i przy czym tempo przyrostu tej grupy ludności jest coraz wolniejsze. Wiek produkcyjny osiągają coraz mniej liczne roczniki 18-latków, a równocześnie występuje proces starzenia się zasobów siły roboczej powodowany coraz większą liczbą osób w wieku tzw. niemobilnym, czyli 50 lat i powyżej. W 2016r. udział ludności Łomży w tym wieku w ogólnej liczbie ludności miasta wynosił 24,8%, w 2015r - 25,2%, 2014 r. - 25,6%, w 2013r. - 26,0 %, podczas gdy w 2012r. – 19,4 %, w 2011r. – 18,8 % i w 2010r. – 18,1%.

Syntetycznym miernikiem obrazującym wydolność systemu zabezpieczenia społecznego jest współczynnik obciążenia demograficznego ogółem, pokazujący liczbę osób w wieku nieprodukcyjnym (przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym) przypadającą na 100 osób w wieku produkcyjnym. Z perspektywy systemów zabezpieczenia społecznego istotne jest także to, jak kształtuje się współczynnik obciążenia osób w wieku poprodukcyjnym (kobiety w wieku 60 lat i więcej; mężczyźni w wieku 65 lat i więcej), które są przede wszystkim beneficjentami różnego rodzaju świadczeń społecznych. W 2010r. na 100 osób w wieku produkcyjnym na terenie Łomży przypadało 48,4 osoby (56,5 kobiet i 40,6 mężczyzn) w wieku nieprodukcyjnym, w 2011r. odpowiednio – 47,5 osoby (55,9 kobiet i 39,3 mężczyzn), w 2012r. odpowiednio – 48,9 osoby (59,4 kobiet i 40,5 mężczyzn), w 2013r. odpowiednio – 50,6 osoby (61,1 kobiet i 40,6 mężczyzn), w 2014r. 52,1 osoby (63,2 kobiet i 41,7 mężczyzn), w 2015r. 53,9 osoby (66,2 kobiet i 42,4 mężczyzn) i w 2016 r. 55,9 osoby (69,4 kobiet i 43,5 mężczyzn). Według GUS wskaźnik ten w Polsce zmniejszył się w latach 2010-2011, ale już od 2012 roku systematycznie wzrasta.

Zmiany demograficzne obserwowane w ostatnich latach, w tym wzrost liczby urodzeń, mogą wskazywać na przełom w dotychczasowym rozwoju ludności na terenie działania PUP w Łomży. Jednakże perspektywa szybkiego wyjścia z depresji urodzeniowej jest odległa. Niski poziom dzietności kobiet i wysoki poziom tzw. emigracji zarobkowej powodują, że perspektywy rozwoju demograficznego nie są korzystne zarówno z punktu widzenia rynku pracy jak i systemu zabezpieczenia społecznego.

W ostatnich latach bardzo wyraźnie rysuje się wysoki poziom bierności zawodowej wśród osób zamieszkałych w mieście Łomży, co powoduje, że różnica pomiędzy populacjami aktywnych i biernych zawodowo zmniejsza się. Wzrost bierności zawodowej jest zjawiskiem wynikającym z jednej strony z przedłużania wejścia na rynek pracy przez osoby młode (kontynuowanie nauki), z drugiej zaś następuje w wyniku przechodzenia na emerytury, renty i świadczenia przedemerytalne przez coraz liczniejszą grupę osób, które nabywają uprawnienia do ww. świadczeń. Natomiast wskaźnik zatrudnienia od lat pozostaje na bardzo niskim poziomie i zdecydowanie odbiega od średniej UE. W przypadku osób niemobilnych zasadniczy wpływ na niską wartość wskaźnika zatrudnienia była możliwość skorzystania przez nich z prawa do wcześniejszej emerytury, albo też z racji m.in. wieku i posiadanego stażu zawodowego możliwość nabycia uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Kształtowanie się liczby osób bezrobotnych oraz wielkość stopy bezrobocia w Łomży w ostatnich latach przedstawia tabela nr 2.

Tabela Nr 2
Liczba bezrobotnych oraz stopa bezrobocia w latach 2009 – 2017.

Rok	Liczba bezrobotnych w Łomży		Stopa bezrobocia w Łomży %
	Ogółem	Kobiety	
2009	3 487	1 751	15,2
2010	3 653	1 873	15,8
2011	3 859	1 979	16,4
2012	3 976	1 959	16,8
2013	4 095	1 978	17,0
2014	3 751	1 806	15,6
2015	3 156	1 546	13,4
2016	2 878	1 432	12,2
2017	2 318	1 213	9,7

Źródło: Sprawozdania o rynku pracy MPiPS – 01 za grudzień 2009r., 2010r., 2011r., 2012r., 2013r., 2014r., 2015r., 2016 r. i 2017r. obliczenia własne.

Liczba bezrobotnych w mieście Łomży zwiększała się do końca 2013 roku, następnie cały czas zmniejszała się, by na koniec 2017 roku osiągnąć wartość 2318. W końcu 2016r. stopa bezrobocia wynosiła 12,2%, by na koniec 2017 r. spaść o 2,5 punktów procentowych do poziomu 9,7%.

Dokonując analizy sytuacji bezrobotnych kobiet należy stwierdzić, iż liczba zarejestrowanych kobiet także od 2009 r. do 2013r. wzrastała. Natomiast od 2013r. liczba ta maleje.

Według badań statystycznych w PUP w Łomży, zjawiska bieżących rejestracji (napływu) i wyłączeń (odpływu) z ewidencji, w ciągu lat 2013 - 2017 wykazują tendencję malejącą w przypadku napływu, a odpływy są porównywalne. Tabela Nr 3 przedstawia „napływ” i przyczyny „odpływu” z bezrobocia w latach 2013 – 2017 z Łomży.

Tabela Nr 3
„Napływ” i przyczyny „odpływu” z bezrobocia w latach 2014 – 2017r.

Wyszczególnienie		Osoby z Łomży					
		2013r.	2014r.	2015r.	2016r.	2017r.	
"Napływ"		4307	4065	3876	3904	3678	
"Odpływ"		4188	4409	4471	4182	4238	
z tego z przyczyn	podjęcia pracy od początku roku	2265	2143	2327	2310	2210	
	z tego	niesubsydiowanej	1899	1789	1845	1728	1593
		subsydiowanej	366	354	482	582	617
	z tego	prac interwencyjnych	70	44	105	121	129
		robót publicznych	100	87	106	120	95
		podjęcia działalności gospodarczej	85	91	86	69	50
		podjęcia pracy w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego	101	100	118	107	98
		innych	10	32	67	165	245
		rozpoczęcia szkolenia	48	55	52	29	29
	rozpoczęcia stażu	337	504	325	305	314	
	rozpoczęcia pracy społecznie użytecznej	51	47	67	65	66	
	odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy	21	41	39	51	135	
	nie potwierdzenia gotowości do pracy	826	885	721	549	636	
	dobrowolnej rezygnacji ze statusu bezrobotnego	339	432	411	389	428	
	podjęcia nauki	17	16	24	14	13	
	nabycia praw emerytalnych lub rentowych	32	27	21	36	26	
	osiągnięcia wieku emerytalnego	23	38	57	43	111	
	nabycia praw do świadczenia przedemerytalnego	61	65	77	68	21	
	innych	168	156	350	323	249	

Źródło: MPiPS-01 za lata 2013-2017.

Podstawowym powodem wyłączenia osób bezrobotnych z ewidencji były podjęcia pracy, nie potwierdzenie gotowości do pracy, dobrowolna rezygnacja ze statusu bezrobotnego oraz rozpoczęcie stażu.

2. Aktualna sytuacja na łomżyńskim rynku pracy

1. Poziom bezrobocie

Liczba bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Łomży w końcu marca 2018 roku wyniosła 4013 osób (w tym 2059 kobiet) i była niższa od liczby bezrobotnych zarejestrowanych na koniec marca 2017 roku o 829 osób (liczba kobiet zmniejszyła się o 344 osoby) tj. o 17,1%. To najniższa od 1991 roku liczba bezrobotnych odnotowana na koniec marca. Natomiast w porównaniu do stanu na koniec miesiąca poprzedniego poziom bezrobocia zmniejszył się o 104 osoby tj. 2,5%.

Do Powiatowego Urzędu Pracy w Łomży I kwartale 2018 roku zgłosiło się 1687 bezrobotnych, w tym 1349 nie posiadało prawa do zasiłku. Wśród rejestrujących się w I kwartale 2018 roku 52 osoby pracowały za granicą, w tym w Niemczech – 16, Holandii – 6 (2 z zasiłkiem transferowym), Islandii – 5 (3 z zasiłkiem transferowym), Wielkiej Brytanii – 13, Norwegii – 7 (1 z zasiłkiem transferowym), Irlandii – 2 (1 z zasiłkiem transferowym), Danii – 2 i Belgii – 1. W I kwartale 2018 roku wyrejestrowano 1655 osób bezrobotnych z następujących przyczyn:

- podjęcia pracy – 801, w tym podjęcia pracy subsydiowanej – 258,
- rozpoczęcia szkolenia – 11 (4 w ramach bonu szkoleniowego),
- rozpoczęcia stażu – 177,
- rozpoczęcia prac społecznie użytecznych – 62,
- skierowania do agencji zatrudnienia w ramach zlecenia zajęć aktywizacyjnych – 28,
- odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy, w tym w ramach PAI – 42,
- nie potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy – 247,
- dobrowolnej rezygnacji ze statusu bezrobotnego – 175,
- innych – 112.

Bezrobotni z miasta Łomży na koniec marca 2018 roku stanowili 59,3% wszystkich zarejestrowanych osób w urzędzie i było ich 2379.

Z przyczyn zakładów pracy status bezrobotnego uzyskało 20 osób. Na koniec marca 2018 roku ta kategoria bezrobotnych stanowiła 1,5% wszystkich zarejestrowanych w ewidencji urzędu i liczyła 60 osób.

W I kwartale 2018 roku do urzędu wpłynęło 816 ofert pracy, w tym oferty pracy subsydiowanej stanowiły 50,2%. Zanotowany spadek bezrobocia w I kwartale 2018 roku związany jest m.in. z rozpoczęciem aktywizacji bezrobotnych w ramach aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu, większą liczbą podjęć pracy i mniejszą liczbą rejestracji bezrobotnych.

2. Stopa bezrobocia

Stopa bezrobocia na obszarze działania dla PUP w Łomży na koniec marca 2018 roku kształtowała się na poziomie 9,1%. Dla miasta Łomży stopa bezrobocia wyniosła 9,7% a dla Powiatu Łomżyńskiego – 8,3%. Wskaźnik obliczono na podstawie danych GUS o liczbie czynnych zawodowo ogółem (44,1 tys. osób, w tym miasto Łomża 24,8 tys., Powiat Łomżyński 19,3 tys.) dla obszaru PUP w Łomży, aktualnych na koniec lutego 2018 roku. W tym czasie średnia wartość stopy bezrobocia dla Polski wynosiła 6,8%. Relatywnie więc, mimo zmniejszenia wartości, stopa bezrobocia dla Łomży stanowi 142,6% wartości średniej krajowej.

3. Wybrane kategorie bezrobotnych

3.1. Kobiety

W końcu marca 2018 roku liczba zarejestrowanych bezrobotnych kobiet wynosiła 2059 osób i była mniejsza o 35 osób w porównaniu do poprzedniego miesiąca. Bezrobotne kobiety stanowiły 51,3% ogółu bezrobotnych. Bezrobotne z Miasta Łomży stanowiły 59,2% populacji kobiet zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy i było ich 1219.

3.2. Zamieszkali na wsi

W końcu marca 2018 roku liczba bezrobotnych mieszkających na wsi wynosiła 1434 osoby (w tym 736 kobiet) i była mniejsza o 44 osoby w stosunku do stanu na koniec poprzedniego miesiąca. Bezrobotni zamieszkali na wsi stanowili 35,7% ogółu zarejestrowanych w ewidencji urzędu. W analogicznym okresie 2017 roku bezrobotni mieszkający na wsi stanowili 36,8% bezrobocia rejestrowanego. 179 osób z terenów wiejskich posiadało prawo do zasiłku. Stanowiły one 31,7% uprawnionych do świadczeń. Na koniec marca 2017 roku 31,4% populacji z prawem do zasiłku to osoby zamieszkałe na wsi.

3.3. Posiadający prawo do zasiłku

W I kwartale 2018 roku zwiększyła się o 55 osób liczba bezrobotnych posiadających prawo do zasiłku. W końcu omawianego miesiąca wielkość tej subpopulacji wyniosła 565 osób (w tym 270 kobiet) i była niższa o 15 osób od stanu na koniec marca 2017 roku. Bezrobotni z prawem do zasiłku stanowili w końcu omawianego miesiąca 14,1% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych, czyli o 2,1 punktów procentowych więcej niż na koniec analogicznego okresu roku ubiegłego.

4. Podjęcia pracy

W I kwartale 2018 roku pracę podjęło 801 osób bezrobotnych, w tym 258 w ramach pracy subsydiowanej.

5. Przeciwdziałanie bezrobociu

5.1. Roboty publiczne

Do robót publicznych w I kwartale 2018 roku skierowano 51 osób bezrobotnych, w tym 8 pozostawało bez pracy długotrwale. Wśród skierowanych 19 pochodziło z Łomży.

5.2. Prace interwencyjne

Do wykonywania prac interwencyjnych w I kwartale 2018 roku skierowano 73 osoby bezrobotne, w tym 14 pozostawało bez pracy długotrwale. Wśród skierowanych 40 pochodziło z Łomży.

5.3. Dotacje i refundacje

W I kwartale 2018 roku podpisano 38 umów o udzielenie dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej na własny rachunek: 35 w usługach (elektromechanika – 1, pośrednik w obrocie nieruchomości – 1, zakład stolarski – 2, usługi remontowo-budowlane – 2, usługi gastronomiczne – 1, usługi kosmetyczne – 2, obsługa imprez kulturalno-rozrywkowych – 2, pracownia architektoniczna – 2, usługi parkieciarskie – 1, zakładanie stolarki budowlanej – 1, agencja reklamowa – 2, kawiarnia – 1, projektowanie odzieży – 1, usługi dekarские – 1, wykonywanie instalacji elektrycznych – 1, działalność fotograficzna – 2, catering – 1, wznoszenie budynków – 1, myjnia samochodowa – 1, pranie dywanów, tapicerek meblowych i samochodowych – 1, usługi kosmetyczne – 1, doradztwo prawne – 1, projektowanie wnętrz, projektowanie graficzne – 1, warsztat samochodowy – 1, projektowanie i szycie na miarę – 1, firma programistyczna – 1, specjalistyczne projektowanie – 1 i mechaniczne usługi mobilne – 1) i 3 w produkcji (produkcja wyrobów tartacznych – 1, wydawnictwo – 1, projektowanie i produkcja wyrobów metalowych – 1).

W I kwartale 2018 roku podpisano 10 umów z lokalnymi pracodawcami na refundację części kosztów wyposażenia 10 stanowisk pracy (przedstawiciel handlowy – 1, technolog-projektant – 1, masarz-kierowca – 1, pracownik techniczny – 1, cukiernik – 1, pracownik fizyczny – 1, doradca klienta – 1, pracownik produkcyjny-sprzedawca – 1, sprzedawca kasjer – 1 i kucharz-kelner – 1).

Na dodatkowe miejsca pracy w I kwartale 2018 skierowano 9 osób bezrobotnych, w tym 8 z Łomży (pracownik obsługi klienta – 1, przedstawiciel handlowy – 1, sprzedawca – 1, specjalista ds. handlu – 1, spawacz-monter – 1, stolarz – 1, mechanik pojazdów samochodowych – 1, sprzedawca – 1 i pracownik produkcyjny – 1).

5.4. Staże

W I kwartale 2018 roku skierowano na staże zawodowe u lokalnych pracodawców 177 osób bezrobotnych, w tym 50 pozostawało bez pracy długotrwale. Wśród skierowanych 105 pochodziło z Łomży.

5.5. Szkolenia

W I kwartale 2018 roku skierowano na szkolenie 11 osób bezrobotnych (4 w ramach bonu szkoleniowego), w tym 2 pozostawało bez pracy długotrwale. Wśród skierowanych 7 pochodziło z Łomży.

5.6. Bony zatrudnieniowe

W I kwartale 2018 nikt nie podjął pracy w ramach bonu zatrudnieniowego.

5.7. Bony na zasiedlenie

W I kwartale 2018 roku 33 osoby podjęły pracę w ramach bonu na zasiedlenie, w tym 1 pozostawała bez pracy długotrwale. Wśród skierowanych 24 pochodziło z Łomży.

5.8. Dofinansowanie wynagrodzenia bezrobotnych powyżej 50 roku życia

W I kwartale 2018 roku nikt nie podjął pracy w ramach dofinansowania bezrobotnych powyżej 50 roku życia.

5.9 Refundacja pracodawcom i przedsiębiorcom kosztów zatrudnienia skierowanych osób bezrobotnych poniżej 30 roku życia

W I kwartale 2018 roku pracę w ramach refundacji kosztów zatrudnienia skierowanych osób bezrobotnych poniżej 30 roku życia podjęło 31 osób bezrobotnych. Wśród skierowanych 18 pochodziło z Łomży.

5.10. Dodatki aktywizacyjne

W I kwartale 2018 roku na podstawie art. 48 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przyznano 45 bezrobotnym dodatek aktywizacyjny z tytułu podjęcia z własnej inicjatywy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Na koniec omawianego okresu sprawozdawczego 28 osób (w tym 12 kobiet) było uprawnionych do otrzymywania dodatku aktywizacyjnego.

5.11 Osoby objęte Indywidualnym Planem Działania

W I kwartale 2018 roku przygotowano 1438 osobom bezrobotnym (w tym 650 kobietom) Indywidualne Plany Działania. W końcu miesiąca sprawozdawczego 4272 osoby bezrobotne (w tym 2311 kobiet) realizowało IPD.

5.12 Profile pomocy

W I kwartale 2018 roku 1658 osobom bezrobotnym (w tym 772 kobietom) ustalono profil pomocy. Na koniec omawianego okresu 3808 osób bezrobotnych miało ustalony profil pomocy, w tym: 127 profil I, 2216 profil II, 1465 profil III.

6. Zgłoszenia zwolnień

W I kwartale 2018 roku nie odnotowano zwolnień w ramach zwolnień grupowych.

Sytuacja na lokalnym rynku pracy na obszarze działania PUP w Łomży w końcu marca 2018 roku

Wyszczególnienie		PUP	Miasto Łomża	Powiat Łomżyński	Udział Miasta Łomży w ogółem	Udział Powiatu Łomżyńskiego w ogółem
Liczba bezrobotnych		4 013	2 379	1 634	59,3	40,7
w tym z prawem do zasiłku		565	356	209	63,0	37,0
Liczba kobiet		2 059	1 219	840	59,2	40,8
Zwolnieni z przyczyn zakładów pracy		60	47	13	78,3	21,7
Zamieszkali na wsi		1 434	0	1 434	0,0	100,0
Osoby w okresie do 12 miesięcy od dnia ukończenia nauki		189	95	94	50,3	49,7
Cudzoziemcy		64	63	1	98,4	1,6
Bez kwalifikacji zawodowych		1 294	683	611	52,8	47,2
Bez doświadczenia zawodowego		902	453	449	50,2	49,8
Kobiety, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka		695	379	316	54,5	45,5
Osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy		3 479	2 041	1 438	58,7	41,3
z tego	do 30 roku życia	1 222	614	608	50,2	49,8
	w tym: do 25 roku życia	580	253	327	43,6	56,4
	długotrwale bezrobotni	2 157	1 251	906	58,0	42,0
	powyżej 50 roku życia	1 099	726	373	66,1	33,9
	korzystające ze świadczeń z pomocy społecznej	14	3	11	21,4	78,6
	posiadające co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia	782	450	332	57,5	42,5
	posiadające co najmniej jedno dziecko	0	0	0	-	-

	niepełnosprawne do 18 roku życia					
	niepełnosprawni	266	190	76	71,4	28,6
Wolne miejsca pracy i miejsca aktywizacji zawodowej zgłoszone w miesiącu		295	221	74	74,9	25,1
w tym niewykorzystane		117	77	40	65,8	34,2
Podjęcia pracy ogółem		305	208	97	68,2	31,8
w tym praca subsydiowana		107	75	32	70,1	29,9
Stopa bezrobocia w %		9,1*	9,7*	8,3*		

* - wartości nie weryfikowane przez GUS

3. Sytuacja na rynku pracy osób w wieku do 30 roku życia

O tym, że najtrudniej na rynku pracy mają młodzi dopiero zaczynający karierę, mówi się od paru lat. Na całym świecie bezrobocie wśród ludzi młodych jest wyższe niż przeciętne. W pewnym sensie to normalne. Młodzi mają zwykle wsparcie rodziny, więc nie muszą intensywnie szukać pracy. Wolny czas poświęcają na podnoszenie kwalifikacji, poszukują lepszych ofert lub po prostu przedłużają sobie beztrudną młodość. Ale jeśli "młode bezrobocie" wynosi prawie 29,0% - a tak się dzieje obecnie w Łomży - sytuacja staje się bardzo poważna.

Ludzie młodzi stanowią znaczącą grupę społeczeństwa, która może odegrać ważną rolę w społecznym i gospodarczym rozwoju regionów. Jednakże ich aktywność społeczna i zawodowa jest mocno zróżnicowana. Z jednej strony występuje grupa młodych osób, dla których nowe warunki prawno-ekonomiczne tworzą duże możliwości zdobycia i utrwalenia dobrej pozycji społecznej, zawodowej, bytowej oraz samorealizacji, z drugiej zaś są młodzi ludzie, którzy - mimo posiadanego wykształcenia i chęci podjęcia pracy - mają ograniczone szanse na pracę, własne mieszkanie, samorealizację.

Przystępując do szczegółowej analizy sytuacji na łomżyńskim rynku pracy ludzi młodych, należy podkreślić, że grupa ta jest niejednorodna. Zbiorowość osób młodych, określonych tu jako ludność w wieku 18-30 lata, jest zróżnicowana pod względem wieku, poziomu ukończonego wykształcenia i kontynuowanej edukacji, co ma związek z poszczególnymi grupami (kohortami) osób w danym wieku przechodzącymi przez wspólne lub wybrane typy edukacji, ściśle ze sobą skorelowane i ustawione w odpowiedniej kolejności.

Część osób aktywizuje się na rynku pracy po raz pierwszy w ramach praktyk szkolnych, część wkracza już w pełni samodzielnie na rynek pracy tuż po ukończeniu ustawowego wieku edukacji szkolnej, kończąc naukę na poziomie zasadniczej szkoły zawodowej lub szkoły średniej, część kontynuuje naukę na kolejnych szczeblach edukacji, stopniowo wchodząc na rynek pracy po ukończeniu określonego typu szkoły.

W analizowanej zbiorowości ludzi młodych, grupa wieku 25-29 lat, to w zdecydowanej większości są już osoby, które ukończyły edukację formalną w ramach pewnego ciągłego cyklu nauki. Co zatem oczywiste dla tak zdefiniowanej całej zbiorowości osób młodych (18-29 lata), wraz z wiekiem wzrasta zarówno populacja aktywnych na rynku pracy, w tym pracujących, jak i wskaźniki opisujące zarówno poziom aktywności zawodowej, jak i zatrudnienia. Natomiast wskaźnik natężenia bezrobocia jest najwyższy dla zbiorowości osób w wieku 18-24 lat, co wynika z aktywizacji (wkroczenia po raz pierwszy na rynek pracy) grupy osób kończących naukę. W miarę przechodzenia do starszej grupy wieku, stopa bezrobocia obniża się, co wynika po części z podejmowania pracy przez te osoby, a częściowo, z powrotu do bierności zawodowej – ze względu m.in. na kontynuowanie dalszej edukacji lub podejmowanie obowiązków rodzinnych.

Kształtowanie się liczby osób bezrobotnych, w tym osób bezrobotnych do 30 roku życia oraz wielkość stopy bezrobocia w Łomży w ostatnich latach przedstawia tabela Nr 4.

Tabela Nr 4

Liczba bezrobotnych i bezrobotnych do 30 roku życia oraz stopa bezrobocia w latach 2009 – 2017.

Rok	Liczba bezrobotnych w Łomży		Liczba bezrobotnych do 30 roku życia w Łomży		% udział bezrobotnych do 30 roku życia do ogółem bezrobotnych	Stopa bezrobocia w Łomży %
	Ogółem	Kobiety	Ogółem	Kobiety		
2009	3 487	1 751	1 323	680	37,9	15,2
2010	3 653	1 873	1 389	750	38,0	15,8
2011	3 859	1 979	1 393	776	36,1	16,4
2012	3 976	1 959	1 339	711	33,7	16,8
2013	4 095	1 978	1 334	687	32,6	17,0
2014	3 751	1 806	1 163	582	31,0	15,6
2015	3 156	1 546	921	480	29,2	13,4
2016	2 878	1 432	783	432	27,2	12,2
2017	2 318	1 213	665	406	28,7	9,7

Źródło: Sprawozdania o rynku pracy MPiPS – 01 za grudzień 2009r., 2010r., 2011r., 2012r., 2013r., 2014r., 2015r., 2016 r. i 2017r. obliczenia własne.

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wyodrębniła i objęła dodatkowymi działaniami grupę osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Należą do niej m.in. bezrobotni do 30 roku życia. Liczba bezrobotnych do 30 roku życia zwiększała się do końca 2011 roku, następnie cały czas zmniejszała się, by na koniec 2016 roku osiągnąć wartość 783. W końcu 2016r. osoby do 30 roku życia z Łomży stanowiły 27,2% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych, a na koniec 2017r. – 28,7%.

Dokonując analizy sytuacji bezrobotnych kobiet należy stwierdzić, iż liczba zarejestrowanych kobiet także od 2009r. do 2012r. wzrastała. Natomiast od 2013r. liczba ta maleje. Natomiast udział bezrobotnych kobiet do 30 roku życia zwiększył się o 9,7 punktów procentowych z poziomu 51,4% na koniec 2009 do poziomu 61,1% na koniec 2017 roku. W końcu 2017 liczba bezrobotnych kobiet w wieku do 30 roku życia wynosi 406 osób, co stanowi 33,5% ogółu bezrobotnych kobiet z Łomży.

Przyczyny trudności kobiet w uzyskaniu zatrudnienia – to między innymi:

1. (struktura ofert pracy) dominują oferty pracy w zawodach typowo męskich – prace budowlane, zawody techniczne: mechanicy, spawacze, operatorzy maszyn do produkcji, maszyn budowlanych, kierowcy, maszyny budowlane;
2. (relatywnie niski poziom kwalifikacji kobiet) brak specjalistycznej wiedzy, nawet jeśli kobieta posiada wykształcenie średnie czy wyższe, to brakuje jej specjalistycznych, konkretnych umiejętności lub uprawnień zawodowych wymaganych przez pracodawcę,
3. (przyczyny społeczne: rola kobiety w rodzinie) - koncentrowanie się na opiece nad dzieckiem/dziećmi, pracach domowych, organizacji życia domowników powoduje, że wiele pań ma obawy, jak rodzina będzie funkcjonować, kiedy one będą poza domem 8 – 10 godzin (licząc dojazdy do pracy), kto sprzątnie, kto ugotuje, w skrajnych przypadkach – „nie może podjąć pracy, bo musi dopilnować dziecko, które zdaje maturę”,
4. wpływ programów socjalnych: m.in. rządowy program 500+ spowodował zmniejszenie aktywności zawodowej kobiet, bardziej opłaca się pobierać pieniądze z programu, niż pracować za minimalne wynagrodzenie.

W ostatnich latach prawie połowa populacji kobiet nie mogła znaleźć pracy. Paradoksalnie wykształcenie oczekujących na pracę kobiet jest wyższe niż mężczyzn i nie zależy to od miejsca zamieszkania. Składa się na to wiele przyczyn: mniejsza liczba zawodów wykonywanych przez kobiety, postrzeganie przez pracodawców w kategorii osób mniej dyspozycyjnych; czynniki kulturowe, przyzwalające na bezrobocie kobiet, jako „strażniczek domowego ogniska” czy obniżający się preferowany wiek kobiet – młode, o wysokich kwalifikacjach i dużym doświadczeniu. Tabela nr 5 przedstawia strukturę bezrobotnych wg czasu pozostawania bez pracy, wykształcenia i stażu pracy.

Tabela Nr 5

Struktura bezrobotnych do 30 roku życia wg czasu pozostawania bez pracy, wykształcenia i stażu pracy w latach 2013 – 2017

Opis	2013r.		2014r.		2015r.		2016r.		2017r.		
	Ogółem	do 30 roku życia	Ogółem	do 30 roku życia	Ogółem	do 30 roku życia	Ogółem	do 30 roku życia	Ogółem	do 30 roku życia	
Czas pozostawania bez pracy	do 1	347	134	352	144	305	103	253	88	270	103
	1 -3	652	273	653	300	531	232	501	176	413	159
	3 - 6	655	261	535	226	454	172	477	157	362	126
	6 - 12	751	276	566	171	526	169	499	149	356	101
	12 - 24	750	213	711	175	494	124	483	128	392	86
	pow. 24	940	177	934	147	846	121	665	55	525	90
Wykształcenie	wyższe	683	383	650	345	546	259	532	197	454	171
	policealne i śr. zaw.	999	308	888	254	755	189	681	180	566	163
	średnie ogół.	412	227	375	201	334	180	330	174	273	130
	zasad. zaw.	967	170	904	149	739	114	635	88	476	74
	gimnaz. i poniżej	1 034	246	934	214	782	179	700	144	549	127
Staż pracy ogółem	do 1 roku	650	390	601	359	542	305	533	272	486	236
	1 -5	861	375	802	301	709	236	693	231	578	209
	5 - 10	517	45	507	43	433	34	402	35	304	25

10 - 20	656	4	589	1	472	0	424	1	306	0
20 - 30	536	x	467	x	381	x	346	x	239	x
pow. 30	186	x	159	x	141	x	111	x	83	x
bez stażu	689	520	626	459	478	346	369	244	322	195
Ogółem	4 095	1 334	3 751	1 163	3 156	921	2 878	783	2 318	665

Źródło: Sprawozdania o rynku pracy MPiPS – 01 Załącznik nr 1 za IV kwartał 2013r., 2014r., 2015r., 2016r. i 2017r.

Czas pozostawania bez pracy w przypadku osób do 30 roku życia jest zdecydowanie dłuższy niż dla bezrobotnych w pozostałych grupach wiekowych z wyjątkiem bezrobotnych do 50 roku życia. W liczbie bezrobotnych do 30 roku życia aż 41,6%, tj. 277 osób pozostaje bez pracy powyżej 6 miesięcy od momentu zarejestrowania się.

Z analiz przeprowadzonych przez pracowników Urzędu wynika, iż w grupie osób bezrobotnych do 30 roku życia przeważają osoby, które nie posiadają doświadczenia zawodowego (29,3%), lub doświadczenie to jest niewielkie (do 5 lat pracy – 66,9%), niewystarczające lub nieadekwatne do potrzeb zgłaszanych przez pracodawców. Jest to bardzo niepokojące zjawisko, ponieważ ta część młodych mieszkańców naszego regionu swój start zawodowy rozpoczyna od statusu bezrobotnego.

Osoby poniżej 30 roku życia są zdecydowanie lepiej wykształcone niż pozostali bezrobotni. W końcu 2017r. wśród tej grupy wiekowej 19,1% posiadało zaledwie wykształcenie gimnazjalne lub poniżej, a kolejne 11,1% legitymowało się wykształceniem zasadniczym zawodowym, 19,5% - średnim ogólnokształcącym, 24,5% wykształceniem policealnym i średnim zawodowym. Na przeciwnym biegunie tej struktury znaleźli się bezrobotni z wykształceniem wyższym, których udział w ogólnej liczbie bezrobotnych w wieku poniżej 30 roku życia był największy, rzędu 25,8%. Z drugiej strony osoby w omawianej grupie wiekowej nie posiadają doświadczenia zawodowego. W liczbie bezrobotnych poniżej 30 roku życia jest niemal 29,3% osób bez doświadczenia zawodowego, a kolejne 35,5% ma doświadczenie do 1 roku i 31,4% ma doświadczenie od 1 roku do 5 lat.

Ukończenie studiów wyższych nie jest niestety gwarancją znalezienia zatrudnienia w Łomży. Niejednokrotnie okazuje się bowiem, że wiedza i umiejętności nabyte podczas studiów nie pokrywają się z wymaganiami i oczekiwaniami łomżyńskiego rynku pracy.

Wyższe wykształcenie jest dziś raczej warunkiem sine qua non (niezbędnym, nieodzownym) niż gwarantem zatrudnienia. Przestało być atutem, bo większość młodych ludzi z każdego rocznika bez trudu dostaje się na studia. Według raportu OECD - Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (*Organization for Economic Co-operation and Development* – organizacja międzynarodowa o profilu ekonomicznym skupiająca 34 wysoko rozwinięte i demokratyczne państwa) w Polsce tytuł magistra uzyskało procentowo najwięcej osób na świecie. „Studiuja masy, więc wartość dyplomu drastycznie spadła. Studia nie są już przeznaczone dla ludzi inteligentnych, tylko przeciętnych. Przeciętnie inteligentnych, przeciętnie utalentowanych i przeciętnie zmotywowanych – czytamy w raporcie – Magister jest dziś wart mniej niż przedwojenny maturzysta. Trudno oczekiwać, żeby ktoś traktował poważnie tytuł uzyskany na studiach, gdzie wystarczy zapłacić, przekleić parę rzeczy z Internetu, zdać prymitywne testy i odebrać dyplom”.

Trzeba stwierdzić, że polska szkoła dostarcza na rynek pracy absolwentów bez umiejętności praktycznych. Zmniejszająca się ilość zakładów pracy ogranicza szanse na odbycie praktyki zawodowej. Do tych trudności dochodzą tradycje rodzinne w zakresie kształcenia, miejsce zamieszkania i sytuacja materialna. Większą dozę optymizmu na znalezienie pracy wykazują absolwenci szkół wyższych; bardziej pesymistyczni są natomiast młodzi z terenów wiejskich. Mechanizmy, które mają pomóc w przezwyciężaniu widma bezrobocia, niestety, nie przynoszą oczekiwanych rezultatów. Składa się na to wiele przyczyn, z których mentalność, stereotyp bezrobotnego i brak poprawy sytuacji gospodarczej państwa należą do najważniejszych. Niejakim optymizmem napawa fakt, że absolwenci coraz lepiej poznają mechanizmy działania rynku pracy i tym samym są bardziej skłonni do przekwalifikowania czy podwyższania dotychczasowego wykształcenia, upatrując w tym możliwości pozyskania pracy.

Według badań statystycznych w PUP w Łomży, zjawiska bieżących rejestracji (napływu) i wyłączeń (odpływu) z ewidencji, w ciągu lat 2013 - 2017 wykazują systematyczną tendencję wzrostu i podlegają silnym wahaniom sezonowym. „Tabela nr 6 przedstawia „napływ” i przyczyny „odpływu” z bezrobocia osób do 30 roku życia w latach 2013 – 2017 z Łomży.

Tabela Nr 6

„Napływ” i przyczyny „odpływu” z bezrobocia osób do 30 roku życia w latach 2013 – 2017r.

Wyszczególnienie		soby z Łomży do 30 roku życia					
		2013r.	2014r.	2015r.	2016r.	2017r.	
"Napływ"		1920	1892	1785	1580	1563	
"Odpływ"		1925	2063	2027	1718	1681	
z tego z przyczyn	podjęcia pracy od początku roku	1020	903	1044	931	850	
	z tego	niesubsydiowanej	867	771	813	648	535
		subsydiowanej	153	132	231	283	315
	z tego	prac interwencyjnych	21	16	45	37	37
		robót publicznych	40	25	43	42	30
		podjęcia działalności gospodarczej	46	43	47	28	19
	podjęcia pracy w ramach refundacji kosztów	46	46	61	33	30	

	zatrudnienia bezrobotnego				
	innych				
rozpoczęcia szkolenia	31	26	25	16	11
rozpoczęcia stażu	180	332	207	168	166
rozpoczęcia pracy społecznie użytecznej	2	4	8	3	3
odmowy bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy	10	17	18	21	46
nie potwierdzenia gotowości do pracy	354	414	345	261	286
dobrowolnej rezygnacji ze statusu bezrobotnego	152	160	169	152	177
podjęcia nauki	17	15	22	14	13
nabycia praw emerytalnych lub rentowych	8	2	1	3	3
innych	151	190	188	149	126

Źródło: MPiPS-01 za lata 2013-2017.

Podstawowym powodem wyłączeń młodych ludzi z ewidencji bezrobotnych były podjęcia pracy, rozpoczęcia stażu oraz nie potwierdzenie gotowości do pracy i dobrowolnej rezygnacji ze statusu bezrobotnego. Urząd w miarę swoich możliwości oferował młodym osobom pracę lub obejmował działaniami aktywizującymi. Jednak nadal, czy to ze względu na brak zgodnej z oczekiwaniami pomocy, czy z uwagi na inne względy, osoby młode są nadreprezentowane wśród bezrobotnych, którzy odmówili bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub uczestnictwa w aktywnych programach rynku pracy, czy też nie potwierdzili gotowości do pracy.

W 2016r. różnego rodzaju aktywnymi programami rynku pracy objętych zostało 470 bezrobotnych do 30 roku życia, co stanowiło 27,4% odpływu bezrobotnych w tym okresie, a w 2017r. objęto 495 młodych bezrobotnych, co stanowiło 29,4% odpływu bezrobotnych w tym okresie.

W ogólnej liczbie osób skierowanych w ramach aktywnych form najwięcej osób młodych zostało skierowanych na staż. Do odbywania stażu kierowane były osoby bezrobotne do 30 roku życia.

W 2017 roku osoby do 30 roku życia mogły również skorzystać z innych aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu skierowanych wyłącznie do nich takich jak: bon szkoleniowy, bon stażowy, bon na zasiedlenie, bon zatrudnieniowy i refundacja kosztów wynagrodzenia i składek na ubezpieczenie społeczne osób do 30 roku życia.

Kryzys gospodarczy najmocniej uderza w młodych ludzi, wkraczających dopiero na rynek pracy.

Trudna sytuacja na rynku pracy na terenie Łomży motywuje także co aktywniejsze jednostki do szukania szczęścia w innych zakątkach kraju, jak również za granicą. W efekcie spada systematycznie liczba ludności Łomży. Oferty kształcenia zgłaszane przez działające w pobliżu Łomży uczelnie nie zawsze idą w parze z faktycznym zapotrzebowaniem, dlatego też młodzi ludzie z tych terenów wyjeżdżają rozpoczynając studia w większych ośrodkach miejskich (Warszawa, Olsztyn, Białystok) i zwykle tam już zostają, a tylko nieliczni decydują się na powrót. Ponadto coraz więcej osób nie mając perspektyw na znalezienie pracy na terenie swego miejsca zamieszkania, ani też w sąsiednich powiatach, wyjeżdża za granicę – popularne kierunki to Anglia, Islandia, Irlandia, Niemcy, Belgia, Holandia, Norwegia.

Reasumując. Podstawowymi barierami w podjęciu zatrudnienia przez osoby do 30 roku życia z Łomży, według przeprowadzonych badań ankietowych i dokonanej analizy statystyk, jest:

- niechęć pracodawców łomżyńskich do zatrudniania osób bez doświadczenia zawodowego;
- wzrastające niedopasowanie kwalifikacji młodych do potrzeb pracodawców, z uwzględnieniem zróżnicowania regionalnego, powodujące zasadnicze trudności młodych na rynku pracy. System edukacji jest niedostosowany do potrzeb rynku pracy. Młodzi ludzie studiuja, zdobywając kwalifikacje, na które nie ma zapotrzebowania;
- niewystarczająca motywacja młodych ludzi do podejmowania działań i szukania pracy;
- zbyt wygórowane oczekiwania poszukujących pracy;
- brak mobilności zawodowej wśród osób do 30 roku życia. Duża część młodzieży jest bierna zawodowo głównie z powodu nauki i uzupełniania kwalifikacji;
- blokada ścieżki awansu młodego pokolenia. Gospodarka na terenie Łomży, mimo wzrostu, nie tworzy wystarczającej liczby miejsc pracy;
- brak umiejętności z zakresu autoprezentacji oraz umiejętności pisania dokumentów aplikacyjnych i przeprowadzania rozmów kwalifikacyjnych;
- niska mobilność młodych osób w celu podjęcia zatrudnienia na terenie innych powiatów;
- wciąż za mało elastyczne są przepisy kodeksu pracy, za wysokie podatki i składki obciążające koszty pracy. Wysokie koszty utrzymania małych firm (wysokie koszty wynajmu powierzchni biurowych i handlowych);
- niski poziom płac powodujący zainteresowanie pracą w szarej strefie lub skutkujący nieaktywnością zawodową;
- zapewnione utrzymanie przez świadczenia społeczne lub dochody innych członków gospodarstw domowych;
- ograniczone możliwości zbytu na produkty i usługi na rynku lokalnym;
- brak środków finansowych na rozpoczęcie pracy na własny rachunek lub niedostateczna ilość kapitałów własnych oraz wysokie koszty kredytów inwestycyjnych;
- brak środków finansowych na zakup rzeczy lub usługi ułatwiającej wdrożenie do pracy;

- małe zainteresowanie inwestorów zewnętrznych.

Skutki bezrobocia wśród osób do 30 roku życia, to:

- brak wiary w sens edukacji i w możliwość stabilizacji życiowej i przeświadczenie, że ich kwalifikacje, energia, siły są marnowane;
- pogłębiająca się zapaść demograficzna i problemy systemu emerytalnego;
- migracje młodzieży, zarówno do większych ośrodków, poza województwo i zagranicę. Szczególnie niebezpiecznym zjawiskiem w kontekście planowanych inwestycji jest odpływ wykwalifikowanej i wykształconej kadry, który w konsekwencji pogłębia już istniejące dysproporcje w rozwoju regionu w stosunku do reszty kraju;
- pogorszenie standardu życia;
- problemy z zagospodarowaniem wolnego czasu;
- izolacja społeczna;
- ograniczenie lub zaniechanie uczestnictwa w życiu kulturalnym i politycznym;
- poczucie bezsilności;
- pozbawienie możliwości nabywania dóbr, które są symbolem statusu;
- wzrost przestępczości wśród młodych mieszkańców Łomży;
- zwiększenie się zjawisk niepożądanych (alkoholizm, narkomania, przestępczość, samobójstwa, kradzieże, rozwody itp.);
- duże koszty świadczeń socjalnych;
- poczucie zagrożenia utratą pracy ludzi zatrudnionych.

3. Bezrobocie wśród osób niepełnosprawnych na terenie miasta Łomża

Na łomżyńskim rynku pracy, w ciągu ostatnich lat, nastąpiła znaczna poprawa sytuacji osób niepełnosprawnych, na którą niewątpliwie wpływ miało duże zainteresowanie pracodawców zatrudnianiem osób niepełnosprawnych, które wynikało z otrzymywanego przez nich wsparcia. Zjawisko to odnotowano w całej Polsce.

Dane średnioroczne za 2016 r. dla osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym ogłoszone przez GUS kształtują się następująco:

- współczynnik aktywności zawodowej: 26,8%;
- wskaźnik zatrudnienia: 23,7%;
- stopa bezrobocia: 11,6%.

Od 2007 roku odnotowuje się znaczny wzrost współczynnika aktywności zawodowej i wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych, szczególnie tych w wieku produkcyjnym. Podczas gdy w 2007 roku współczynnik aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wynosił 22,6%, w 2008 r. – 23,9%, w 2009 r. - 24,6%, to w 2010 roku wynosił 25,9%, w 2011 wzrósł do 26,4%. Według najnowszych danych przeliczonych w oparciu o nowe bilanse ludności po Narodowym Spisie Powszechnym z 2011 r. i opartych o nową metodologię BAEL - w 2010 r. współczynnik aktywności zawodowej wynosił 25,7%, w 2011 wzrósł do 26,3%, w 2013 roku wyniósł 27,3%, w 2014r. wyniósł 27,1%, w 2015 r. wyniósł 25,9%, a w 2016 r. wzrósł do poziomu 26,8%. Udział pracujących wśród osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym w roku 2016 osiągnął wartość 23,7% (w 2015 r. - 22,5%, w 2014r. 22,8%, w 2013r. - 22,4%, w 2012 r. – 23,0%, w 2011 r. – 22,2%). Stopa bezrobocia osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym w 2016 r. zmniejszyła się do poziomu 11,6% (w 2015r. - 13,0%(w 2014r. – 16,1%, w 2013r. – 17,9%, w 2012 r. – 16,2%, w 2011 r. – 15,5%). W 2016 roku aktywnych zawodowo było 16,3% osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej, a udział osób pracujących wśród osób niepełnosprawnych w wieku 16 lat i więcej w 2016 roku wyniósł 14,6%, stopa bezrobocia 10,9%.

W Systemie Obsługi Dofinansowań i Refundacji (SODiR), prowadzonym przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, w końcu grudnia 2017 r. zarejestrowanych było łącznie 260,4 tys. osób niepełnosprawnych, w tym 122,1 tys. osób zatrudnionych na otwartym rynku pracy i 138,3 tys. osób pracujących w zakładach pracy chronionej. Choć udział pracowników zakładów pracy chronionej w stosunku do ogółu pracowników niepełnosprawnych, zarejestrowanych w SODiR jest nadal wysoki – w grudniu 2017 r. wynosił 46,9% to wyraźnie zauważalna jest tendencja spadkowa tego udziału. Dla porównania w grudniu 2004 roku udział pracowników zakładów pracy chronionej w ogólnej liczbie pracowników niepełnosprawnych zarejestrowanych w SODiR wynosił 86%.

Poziom aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych z Łomży od wielu lat jest niski.

Widmo utraty renty socjalnej w przypadku podjęcia zatrudnienia jest ogromną barierą w aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych. Skutkiem tego jest ich bierność zawodowa. Jakie są inne powody, dla których nie chcą pracować? Najczęściej jest to wzajemna niechęć pracodawców i ich samych. Ważną przeszkodą jest niechęć rodziny. Okazuje się, że to często ona decyduje, czy osoba niepełnosprawna będzie aktywna zawodowo, czy będzie rencistą. Nowym zjawiskiem, choć o ograniczonej skali, jest zbyt wysokie wykształcenie wśród np. młodych niepełnosprawnych w stosunku do proponowanych ofert pracy, ponieważ często są to oferowane proste prace fizyczne pochodzące z chronionego rynku pracy.

Większość niepełnosprawnych nie zna programów pomocy dla nich, nie slyszała o ustawie o rehabilitacji zawodowej. Niepełnosprawni nie znają czasopism, stron internetowych czy portali dotyczących niepełnosprawności. Nikt nie prowadzi monitoringu losów osób niepełnosprawnych kończących edukację i wchodzących (lub nie) na rynek pracy.

Także system edukacji jest niedostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych na dzisiejszym rynku pracy. Szkoły traktują młodych niepełnosprawnych jako problem pedagogicznie trudny, wolą więc go ominąć. Jedną z konsekwencji jest fakt, że wykształcenie niepełnosprawnych często nie odpowiada tytułowi, jaki otrzymują, ponieważ szkoły nadużywają wobec nich ułatwień czy specjalnych toków nauczania. Kształcenie zawodowe jest często niedopasowane do potrzeb rynku pracy, a także samej niepełnosprawności.

System edukacji nie wykształca także w niepełnosprawnych umiejętności koniecznych do aktywnego poszukiwania pracy. Brakuje asystentów i doradców zawodowych takich, jakich zatrudniają niektóre większe organizacje pozarządowe, które z kolei mają ograniczony potencjał finansowy. Także sami niepełnosprawni nie przykładają do edukacji odpowiedniej wagi. Temat ten nie jest dla większości z nich interesujący.

Niewielka jest wiedza o elastycznych formach zatrudnienia (jak telepraca, podział miejsca pracy czy grupowa organizacja pracy), które wydają się bardzo pomocne w integracji zawodowej osób niepełnosprawnych. Choć formy te nie rozwiążą wszystkich problemów, są jednak szansą dla sporej grupy osób. Jeśli już elastyczność jest dostrzegana, to zazwyczaj tylko z perspektywy interesów pracodawcy, jako możliwość obniżania kosztów pracy. Taka perspektywa nie jest z kolei atrakcyjna dla niepełnosprawnych.

Osoby niepełnosprawne mają szansę wejść na rynek pracy pod warunkiem, że najpierw zaistnieją społecznie oraz zostanie im zapewniona możliwość kształcenia, samodoskonalenia, wsparcie profesjonalnej kadry doradczej, większa mobilność oraz stabilizacja prawna.

Przejęcie z edukacji do pracy jest krytycznym momentem w życiu człowieka. Jeśli nastąpi tu coś nieodpowiedniego, to jest bardzo wysokie prawdopodobieństwo, że osoba taka będzie trwale zdezaktywizowana zawodowo. Stąd też wszystkie instytucje działające na terenie Łomży tj. szkoły, PUP oraz pozarządowe powinny wspomagać i ułatwiać zdobycie odpowiedniego wykształcenia, a następnie pracy przez osoby niepełnosprawne.

Udział osób niepełnosprawnych z Łomży, wśród ogółu osób zarejestrowanych z Łomży w Urzędzie, w grudniu 2017r. wyniósł wśród zarejestrowanych jako bezrobotni 6,9% (w Polsce 6,2%), zaś wśród zarejestrowanych jako poszukujący pracy – 42,1% (w Polsce - 42,6%).

W rejestrach Powiatowego Urzędu Pracy z terenu miasta Łomża na koniec 2016r. zarejestrowane były 159 (w tym 65 kobiet) osoby bezrobotne niepełnosprawne i 24 (w tym 8 kobiet) niepełnosprawnych poszukujących pracy i nie pozostających w zatrudnieniu. Liczba niepełnosprawnych do roku 2013 wzrastała zarówno wśród kobiet, jak i mężczyzn. W 2017r. nastąpiła tendencja spadkowa. Tabela nr 7 przedstawia liczbę osób będących w ewidencji osób niepełnosprawnych i niepełnosprawnych poszukujących pracy z Łomży w latach 2014-2017.

Tabela Nr 7

Osoby będące w ewidencji osób niepełnosprawnych z terenu miasta Łomża

Wyszczególnienie	2014r.				2015r.				2016r.				2017r.			
	Bezrobotni i niepełnospr.		Niepełnospr. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni i niepełnospr.		Niepełnospr. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni i niepełnospr.		Niepełnospr. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni i niepełnospr.		Niepełnospr. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	
	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K
Osoby będące w ewidencji osób bezrobotnych	353	168	42	19	282	130	44	19	243	99	30	10	159	65	24	8
z tego																
zarejestrowani po raz kolejny	319	154	31	14	258	121	33	14	225	94	22	6	149	61	16	3
w tym jako osoba niepełnosprawna	156	76	25	12	137	62	31	14	124	54	21	6	92	34	13	3
długotrwale	229	115	24	14	213	101	26	15	162	66	20	8	98	36	15	6
poprzednio pracujący	330	157	30	15	264	121	36	14	231	94	25	7	151	62	17	4
z tego																
do momentu zarejestrowania się	159	70	10	7	126	53	9	4	112	43	6	2	88	39	2	0
w tym w zakładzie pracy chronionej	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
zwolnieni z przyczyn dotyczących zakładu pracy	9	1	5	4	4	2	5	4	3	2	2	2	3	2	1	1
bez kwalifikacji zawodowych	96	54	9	3	67	34	7	3	46	22	2	0	27	13	2	0
po stażu	17	10	5	2	11	6	5	2	10	4	5	1	4	0	3	2
po pracach interwencyjnych	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
po robotach publicznych	5	2	x	x	2	0	x	x	0	0	x	x	2	2	x	x
po szkoleniu	2	1	0	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	0
po pracach społecznie użytecznych	5	2	x	x	8	6	x	x	11	6	x	x	2	0	x	x

osoby w okresie do 12 miesięcy od dnia ukończenia nauki	5	3	0	0	0	0	0	0	0	3	1	2	0	0	0	0
pobierające świadczenie rentowe z tytułu niezdolności do pracy	0	0	27	13	0	0	27	12	0	0	19	7	0	0	12	4
pobierające rentę socjalną	x	x	11	4	x	x	11	6	x	x	7	1	x	x	9	4
samotnie wychowujące co najmniej jedno dziecko do 6 roku życia	15	14	0	0	12	11	0	0	6	5	0	0	7	5	0	0

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za lata 2014-2017.

Wśród niepełnosprawnych osoby długotrwale bezrobotne stanowią 61,6%. Najliczniejszą grupę stanowią bezrobotni niepełnosprawni poprzednio pracujący. Na koniec 2017r. było ich 151, co stanowi aż 95,0% ogółem zarejestrowanych osób niepełnosprawnych.

Dokonując analizy bezrobotnych niepełnosprawnych według wieku należy stwierdzić, że największa liczba bezrobotnych w Łomży jest w wieku 45-54. Jest to grupa licząca na koniec 2017r. 44 osoby, w tym 23 kobiety, co stanowi 27,7% ogółu bezrobotnych niepełnosprawnych z Łomży. Drugą najliczniejszą grupę stanowią osoby w wieku 55-59, liczącą 40 osób, w tym 21 kobiet, co stanowi 25,2% ogółu zarejestrowanych niepełnosprawnych z Łomży.

Tabela Nr 8

Struktura wg wieku osób niepełnosprawnych bezrobotnych i poszukujących pracy nie pozostających w zatrudnieniu z Łomży

Wyszczególnienie		2014r.				2015r.				2016r.				2017r.			
		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	
		O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K
Osoby będące w ewidencji osób bezrobotnych		353	168	42	19	282	130	44	19	243	99	30	10	159	65	24	8
Wiek	18-24	14	7	0	0	7	6	2	0	5	1	1	0	3	2	0	0
	25-34	35	16	7	2	24	10	9	5	23	7	7	2	13	6	7	4
	35-44	46	22	14	7	48	25	7	4	42	22	8	5	32	13	7	2
	45-54	123	69	7	4	78	45	9	4	59	26	6	3	44	23	3	1
	55-59	96	48	13	6	81	39	12	5	69	38	5	0	40	21	3	1
	60 i więcej lat	39	6	1	0	44	5	5	1	45	5	3	0	27	0	4	0

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za lata 2014-2017r

W latach 2014 – 2017 najliczniejszą grupę stanowili bezrobotni niepełnosprawni z wykształceniem podstawowym i niepełnym podstawowym oraz zasadniczym zawodowym. Na koniec 2017r. było ich razem 94 osoby. Stanowili oni 59,1% omawianej kategorii bezrobotnych.

Z analizy powyższej struktury wynika, że 59,1% zarejestrowanych bezrobotnych niepełnosprawnych posiada wykształcenie poniżej średniego. Z wykształceniem wyższym zarejestrowanych było tylko 16 osób bezrobotnych i 6 osób poszukujących pracy i nie pozostających w zatrudnieniu.

Tabela Nr 9

Struktura wg wykształcenia osób niepełnosprawnych bezrobotnych i poszukujących pracy nie pozostających w zatrudnieniu z Łomży

Wyszczególnienie		2014r.		2015r.		2016r.		2017r.	
		Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.

Osoby będące w ewidencji		353	42	282	44	243	30	159	24
Wykształcenie	Wyższe	28	8	17	8	20	6	16	6
	Policealne i średnie zawodowe	91	9	83	11	57	10	40	5
	w tym specjalne	0	0	0	0	0	0	0	0
	Średnie ogólnokształcące	25	3	13	2	16	1	10	3
	w tym specjalne	0	0	0	0	0	0	0	1
	Zasadnicze zawodowe	108	12	83	12	76	6	56	8
	w tym specjalne	5	0	5	0	4	0	3	0
	Gimnazjalne (i poniżej)	5	0	3	0	2	0	2	0
	w tym specjalne	2	0	0	0	0	0	0	0
	Podstawowe i podstawowe nieukończone	99	10	83	11	72	7	35	2
	w tym specjalne	7	1	5	1	5	1	5	0

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za lata 2014- 2017

Generalizując należy stwierdzić, że poziom wykształcenia osób niepełnosprawnych z Łomży zarejestrowanych w Urzędzie jest na dość niskim poziomie. Niski poziom wykształcenia dodatkowo, obok uwarunkowań zdrowotnych, ogranicza istotnie możliwości skutecznej aktywizacji zawodowej tej grupy.

Tabela Nr 10

Struktura wg stopnia niepełnosprawności osób niepełnosprawnych bezrobotnych i poszukujących pracy nie pozostających w zatrudnieniu z Łomży

Wyszczególnienie		2014r.		2015r.		2016r.		2017r.	
		Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.
Osoby będące w ewidencji		353	42	282	44	243	30	159	24
Stopień niepełnosp.	znaczny	4	7	2	6	1	4	2	4
	umiarkowany	47	29	36	33	34	22	45	17
	lekki	302	6	244	5	208	4	112	3
Rodzaj niepełnosprawności	Upośledzenie umysłowe	4	0	4	0	1	0	2	0
	Choroby psychiczne	37	7	38	6	44	5	18	6
	Zaburzenia głosu, mowy i choroby słuchu	27	6	22	7	16	4	10	5
	Choroby narządu wzroku	30	4	22	3	15	1	14	1
	Upośledzenia narządu ruchu	149	8	109	12	94	8	69	7
	Epilepsja	8	3	9	3	5	3	4	1
	Choroby układu oddechowego i układu krążenia	31	1	34	3	23	3	12	1
	Choroby układu pokarmowego	9	0	8	0	2	0	1	0
	Choroby układu moczowo-płciowego	4	0	5	0	7	1	4	0
	Choroby neurologiczne	14	11	10	8	13	1	9	2
	Inne	40	2	21	2	23	4	16	1
	Nieustalony	0	0	0	0	0	1	0	0

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za lata 2014 - 2017

Wśród niepełnosprawnych zarejestrowanych w urzędzie pracy w Łomży w latach 2014 - 2017 najczęściej osób posiadało stopień niepełnosprawności lekki. Na koniec 2017r. takich osób było 112. Grupa ta stanowiła 70,4% omawianej kategorii. Natomiast wśród niepełnosprawnych poszukujących pracy najczęściej osób posiadało umiarkowany stopień niepełnosprawności. Na koniec 2017r. takich osób było 17 czyli 70,8%. Rodzaj niepełnosprawności to: upośledzenie umysłowe, choroby psychiczne, neurologiczne, zaburzenia głosu, mowy i choroby słuchu, wzroku, upośledzenia narządu ruchu, epilepsja, choroby układu oddechowego, układu pokarmowego, układu moczowo-płciowego.

Tak duży udział osób z lekkim stopniem niepełnosprawności jest szansą dla tej kategorii zarejestrowanych na skuteczną aktywizację zawodową pod warunkiem określenia właściwych kierunków kształcenia bądź przekwalifikowania. Istotne jest również skorelowanie oczekiwań osób niepełnosprawnych i preferencji pracodawców skłonnych zatrudniać osoby niepełnosprawne.

Tabela Nr 11

Struktura wg stażu pracy i czasu pozostawania bez pracy osób niepełnosprawnych i poszukujących pracy nie pozostających w zatrudnieniu z Łomży

Wyszczególnienie		2014r.		2015r.		2016r.		2017r.	
		Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	Bezrobotni niepełnosp.	Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.
Osoby będące w ewidencji		353	42	282	44	243	30	159	24
Staż pracy ogółem	do 1 roku	37	6	30	3	24	6	18	3
	1-5	48	4	43	8	38	4	26	3
	5-10	41	4	34	6	34	5	21	3
	10-20	80	13	54	11	49	5	37	6
	20-30	100	4	80	7	67	5	35	2
	30 i więcej lat	24	2	23	1	19	0	14	0
	bez stażu	23	9	18	8	12	5	8	7
Wg czasu pozostawania bez pracy	do 1 miesiąca	19	1	25	3	19	2	18	0
	1-3	43	7	25	3	33	4	16	7
	3-6	44	8	24	7	30	1	21	2
	6-12	64	2	45	5	48	3	22	0
	12-24	71	8	59	5	36	5	32	1
	pow. 24 miesięcy	112	16	104	21	77	15	50	14

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za lata 2014- 2017

W latach 2014- 2017 najliczniejszą grupę tworzyli bezrobotni niepełnosprawni posiadający staż pracy 10-20 lat i 20-30 lat. Na koniec 2017r. grupa ta łącznie liczyła 72 osoby i stanowiła 45,3% omawianej kategorii bezrobotnych. Drugą co do liczebności jest grupa posiadająca staż pracy od 1 do 5 lat – 26 osób (16,4%).

Najliczniejszą grupą bezrobotnych niepełnosprawnych wg czasu pozostawania bez pracy w latach 2014 - 2017 byli niepełnosprawni oczekujący na zatrudnienie powyżej 24 miesięcy. Na koniec omawianego okresu jej liczebność wynosiła 50 osób i stanowiła 31,4% omawianej populacji bezrobotnych.

W ciągu 2017 roku do Powiatowego Urzędu Pracy w Łomży zgłosiło się 285 bezrobotnych (w tym 118 kobiet) z terenu miasta Łomża. „Odptyw” bezrobotnych z ewidencji urzędu pracy wyniósł 364 osoby był wyższy od „napływu” o 79 osób. Główne przyczyny „odptywu” z bezrobocia przedstawiono w Tabeli Nr 12.

Tabela Nr 12

„Napływ” i „odptyw” osób niepełnosprawnych i poszukujących pracy nie pozostających w zatrudnieniu z Łomży

Wyszczególnienie	2014r.				2015r.				2016r.				2017r.			
	Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.		Bezrobotni niepełnosp.		Niepełnosp. poszukuj. pracy i nie pozostaj. w zatrud.	
	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K	O	K
Osoby włączone do ewidencji osób bezrobotnych	424	193	43	14	383	177	41	13	334	145	26	5	285	118	22	6

Osoby wyłączone z ewidencji osób bezrobotnych		445	209	55	12	456	206	48	20	371	177	45	14	364	152	31	10	
z tego	podjęcie pracy	187	77	0	0	186	74	0	0	157	63	0	0	159	52	1	0	
	z tego	praca subsydiowana	39	12	0	0	46	20	0	0	43	21	0	0	38	11	1	0
		praca niesubsydiowana	148	65	0	0	140	54	0	0	114	42	0	0	121	41	0	0
	rozpoczęcie szkolenia	2	0	0	0	2	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	
	rozpoczęcie stażu	56	34	4	1	24	12	5	2	13	5	4	0	18	12	4	1	
	rozpoczęcie pracy społecznie użytecznej	3	0	x	x	15	9	x	x	15	8	x	x	19	5	x	x	
	podjęcie nauki	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	
	odmowa bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy	6	3	x	x	1	0	x	x	0	0	x	x	4	1	x	x	
	rezygnacja lub niepotwierdzenie gotowości do pracy	47	21	30	11	53	31	25	9	47	25	31	11	44	20	17	5	
	utrata statusu osoby niepełnosprawnej	68	39	13	6	79	34	8	4	78	44	5	1	52	27	4	1	
	inne	65	31	8	4	96	45	9	5	60	31	5	2	67	35	5	3	

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za 2014 - 2017.

Podstawowym powodem wyłączeń niepełnosprawnych z ewidencji bezrobotnych były podjęcia pracy oraz nie potwierdzenie gotowości do pracy. Urząd w miarę swoich możliwości oferował tym osobom pracę lub obejmował działaniami aktywizującymi. W 2017r. różnego rodzaju aktywnymi programami rynku pracy objętych zostało 76 bezrobotnych niepełnosprawnych, co stanowiło 20,9% odpływu niepełnosprawnych bezrobotnych w tym okresie. W związku ze zmieniającą się strukturą zarejestrowanych w urzędach pracy bezrobotnych systematycznie zmniejsza się liczba aktywizowanych osób niepełnosprawnych.

W 2017r. pracodawcy zgłosili do Urzędu 84 oferty pracy dla osób niepełnosprawnych z Łomży. Wśród tej liczby 38,1% ofert (32) stanowiły oferty pracy subsydiowanej.

Tabela Nr 13

Wolne miejsca pracy i miejsca aktywizacji zawodowej

Wyszczególnienie		2014r.	2015r.	2016r.	2017r.
Wolne miejsca pracy i miejsca aktywizacji zawodowej		123	130	122	84
z tego	staże	0	10	12	14
	przygotowanie zawodowe dorosłych	0	0	0	0
	prace społecznie użyteczne	0	0	0	0
	dla osób w okresie do 12 miesięcy od dnia ukończenia nauki	0	0	0	0
	subsydiowanej	41	38	28	32
	z sektora publicznego	5	2	4	4
sezonowej	39	45	31	3	

Źródło: Sprawozdanie MPiPS-07 za 2014- 2017r.

Na podstawie analizy zgłoszonych ofert pracy trudno jest określić oczekiwania lokalnych pracodawców co do grup zawodowych zatrudnianych osób niepełnosprawnych. W przeważającej większości są to pojedyncze propozycje pracy w poszczególnych zawodach. Trudno na tej podstawie próbować przewidzieć kierunki szkoleń i przekwalifikowań zawodowych dla tej kategorii klientów urzędu pracy, by ją skutecznie reaktywować zawodowo. Nie bez znaczenia na zainteresowanie pracodawców osobami niepełnosprawnymi, jako pracownikami, wpływa bardzo niski stopień wykształcenia tej grupy oraz posiadane niskie kwalifikacje zawodowe. Jednakże należy również podkreślić fakt, że w ostatnich latach zwiększyła się ilość ofert pracy zgłaszanych przez pracodawców dla osób niepełnosprawnych.

Reasumując. Istnieje szereg barier, które niekorzystnie wpływają na liczbę pracujących niepełnosprawnych w Łomży. Większość ma charakter systemowy. Przykładem może być niejasność i zmienność przepisów prawa, czy nieefektywny i nieadekwatny system kształcenia. Z drugiej strony mamy jednak do czynienia z barierami o charakterze jednostkowym takimi jak np. postawa wobec pracy, czy stereotypowe myślenie na temat osób niepełnosprawnych.

Niepokojąco jest zwłaszcza to, że mimo znacznego wzrostu zatrudnienia wspieranego ze środków publicznych w ostatnich latach, większość osób niepełnosprawnych w wieku produkcyjnym wciąż pozostaje poza rynkiem pracy. Tymczasem aktywność zawodowa jest jednym z najlepszych sposobów na rehabilitację, wyjście z izolacji i ogólną poprawę jakości życia osób niepełnosprawnych. Wyjątkowo źle pod względem zatrudnienia niepełnosprawnych jest w administracji publicznej. W łomżyńskich urzędach i instytucjach publicznych osoby niepełnosprawne stanowią średnio ok. 0,6% zatrudnionych, czyli 1/10 tego, co powinny. Pomimo, że niepełnosprawni mają pierwszeństwo przyjęcia do pracy w administracji publicznej pod warunkiem, że znajdą się w piątce najwyższej ocenionych kandydatów.

Przed zatrudnieniem osób niepełnosprawnych odstraszaają przedsiębiorców ciągle zmieniające się przepisy. To właśnie liczne i w dużej części niekorzystne zmiany prawa powodują, że już teraz coraz częściej rezygnują oni z prowadzenia zakładów pracy chronionej i nie powstają nowe. Niewielkim pocieszeniem dla pracodawców wydaje się być zwiększenie miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym, gdyż osoby te stanowią mniejszość wśród pracujących niepełnosprawnych. Co więcej, z całą pewnością nie zachęci to pracodawców do zatrudniania osób z większym stopniem niepełnosprawności (wynika to z ograniczonych możliwości ich zatrudnienia spowodowanych niepełnosprawnością).

Jest też druga strona medalu, o której w tym miejscu należy wspomnieć. To wykształcenie. Osoby niepełnosprawne wbrew tendencjom rynkowym i edukacyjnym, coraz częściej wybierają zasadnicze szkoły zawodowe. W konsekwencji, niepełnosprawni wciąż zdobywają zawody, na które istnieje bardzo małe zapotrzebowanie na łomżyńskim rynku pracy, a ich duży odsetek pozostaje poza rynkiem pracy zasilając szeregi świadczeniobiorców lub też wykonuje proste prace pomocnicze. Decyzje o wyborze konkretnej ścieżki kształcenia są przypadkowe, podporządkowane ofercie edukacyjnej (która jest zdecydowanie zbyt wąska), a nie możliwościom i zainteresowaniom.

Jednym z problemów, który składa się na ogólnie złą sytuację osób niepełnosprawnych na łomżyńskim rynku pracy jest typowe dla zdecydowanej większości zatrzymanie się ścieżki edukacyjnej na poziomie edukacji szkolnej. Osoby niepełnosprawne, w szczególności bierne zawodowo niezmiernie rzadko korzystają z form kształcenia ustawicznego. Z drugiej strony szkolenia te są bardzo często niedostosowane (np. bariery infrastrukturalne, zły dojazd) do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Podjmując działania aktywizujące osoby niepełnosprawne na łomżyńskim rynku pracy należało by w przyszłości zastosować przynajmniej trzy fundamentalne zasady nowego podejścia do problemu aktywizacji tych osób (niezależnie od rodzaju niepełnosprawności). Są to:

- **Gruntowna diagnoza** – działania muszą być oparte na znajomości potrzeb zarówno samych osób niepełnosprawnych, jak i ich otoczenia. W takim rozumieniu np. tematyka szkoleń powinna być dobierana na podstawie wiedzy o zapotrzebowaniu lokalnych pracodawców, a kierunki kształcenia w szkołach specjalnych powinny ewoluować wraz ze zmieniającą się specyfiką rynku pracy.
- **Indywidualizacja działań** – działania muszą mieć mniej masowy, a bardziej zindywidualizowany i dopasowany charakter. Badania pokazują, iż potrzeby i sytuacja osób niepełnosprawnych są bardzo różne. Z tego punktu widzenia bardziej efektywne będą te programy, które adresowane będą do mniejszej liczby osób, a traktować będą problem bardziej wnikliwie, niż programy skierowane do większej liczby osób, a działające tylko na najbardziej podstawowym wymiarze.
- **Kompleksowość działań** – działania muszą integrować różne obszary i formy wsparcia. Złożoność uwarunkowań aktywności zawodowej, implikuje taki sam charakter jej przeciwdziałań – skierowany na likwidowanie różnorodnych barier zarówno o charakterze wewnętrznym jak i zewnętrznym. W takim rozumieniu, bezcelowe jest organizowanie szkoleń dla niepełnosprawnych mieszkańców terenów wiejskich bez zapewnienia im możliwości dojazdu na nie, lub też organizowanie doradztwa zawodowego bez idącego w ślad za nim programu szkoleniowego. Kompleksowość działań powinna również odnosić się do włączania w proces aktywizacji różnych grup, np. pracodawców, pracowników instytucji rynku pracy, nie tylko samych niepełnosprawnych.
- **Łatwość obsługi** – warunki finansowania i udziału nie mogą stanowić kosztu i ryzyka większego od korzyści wynikających z partycypacji w działaniu.

5. Podejmowane działania w zakresie przeciwdziałania bezrobociu.

W 2017 roku realizowano wszystkie działania przewidziane ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zmierzające do ograniczenia zjawiska bezrobocia i towarzyszących mu negatywnych skutków społecznych.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r., poz. 1765 z późn. zm.) do zadań samorządu powiatu w zakresie polityki rynku pracy należy między innymi udzielanie pomocy bezrobotnym i poszukującym pracy w znalezieniu pracy, a także pracodawcom w pozyskiwaniu pracowników przez pośrednictwo pracy i poradnictwo zawodowe. Dotyczy to również osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy jako bezrobotne lub poszukujące pracy. Osoby takie mają prawo do korzystania ze wszystkich usług i instrumentów rynku pracy na zasadach określonych w przepisach ustawy o promocji zatrudnienia.

Powiatowy Urząd Pracy w Łomży, realizując swoje zadania ustawowe związane z ograniczaniem i przeciwdziałaniem bezrobociu, czynnie włącza się w rozwiązywanie problemów społecznych związanych z bezrobociem ze szczególnym uwzględnieniem osób młodych i niepełnosprawnych. Struktura dotychczasowych celów polityki przeciwdziałania bezrobociu i jego negatywnym skutkom była złożona i obejmowała i obejmuje łagodzenie skutków bezrobocia przez czasową aktywizację tych bezrobotnych w ramach aktywnych programów rynku pracy, tj.:

- roboty publiczne,
- prace interwencyjne,
- staże,
- szkolenia i przekwalifikowanie bezrobotnych,

- prace społecznie użyteczne,
- refundację wyposażenia /doposażenia stanowiska pracy,
- dotacje na podjęcie działalności gospodarczej,
- doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy.

W 2017 roku PUP w Łomży otrzymał na realizację zadań na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej kwotę 15.440.500,00 zł., na którą składały się następujące środki:

- 9.575.336,00. zł – z Funduszu Pracy – tzw. algorytmu,
- 3.676.364,00 zł – z Europejskiego Funduszu Społecznego na w tym na RPO WP 2014-2020 – 1.545.254,00 zł i na PO WER – 2.131.110,00 zł,
- 2.188.800,00 zł. – z rezerwy Ministra na realizację programów konkursowych związanych z aktywizacją bezrobotnych: „Pracuję III”, „Kierunek praca”, i Programu regionalnego.

W ramach otrzymanych środków Powiatowy Urząd Pracy w Łomży skierował w 2017 roku łącznie 1844 bezrobotnych (1026 z miasta Łomży) na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Ponadto Urząd otrzymał kwotę 463.800,00 zł na Krajowy Fundusz Szkoleniowy.

Tabela nr 14 przedstawia liczbę skierowanych osób i wydatki na poszczególne faktywne formy przeciwdziałania bezrobociu.

Tabela Nr 14

Liczba skierowanych osób i wydatki Funduszu Pracy na poszczególne formy przeciwdziałania bezrobociu w 2017 roku

Lp.	Wyszczególnienie wydatków	Liczba skierowanych osób wg sprawozdania MPiPS-01	Limit	Wydatki	% wykonania
1.	Szkolenia w tym bon szkoleniowy	61	287 200,00	287 189,95	99,99
2.	Jednorazowe środki na podjęcie działalności gospodarczej	91	1 800 000,00	1 800 000,00	100,00
3.	Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia	155*	1 640 000,00	1 626 240,90	99,16
4.	Prace interwencyjne	231	1 177 600,00	1 160 302,85	98,53
5.	Roboty publiczne	211	2 993 206,00	2 963 391,41	99,00
6.	Staże w tym bon stażowy	549	3 414 734,00	3 406 948,07	99,77
7.	Prace społecznie - użyteczne	147	80 500,00	80 462,16	99,95
8.	Dofinansowanie wynagrodzenia powyżej 50 roku życia	15	208 300,00	208 300,00	100,00
9.	Bon zatrudnieniowy	6	68 960,00	68 953,90	99,99
10.	Bon na zasiedlenie	75	555 000,00	554 583,40	99,92
11	Refundacja kosztów wynagrodzenia art. 150f	303	3 215 000,00	3 214 770,68	99,99
12.	Krajowy Fundusz Szkoleniowy	-	463 800,00	457 319,62	99,52
Razem		1844	15 904 300,00	15 828 462,94	99,52

* - w 2017 roku faktycznie podpisano umowy ma refundację 80 stanowisk pracy, różnica 75 osób wynika z faktu, iż część ze skierowanych bezrobotnych z umów zawartych w latach 2015 – 2017 rozwiązała umowy z pracodawcami i na ich miejsce zostały skierowane kolejne osoby bezrobotne,

Powyższe środki dotyczą działalności Powiatowego Urzędu Pracy w Łomży na całym obszarze jego działania. Nie prowadzi się oddzielnych rejestrów wydatków w rozbiciu na obsługiwane powiaty.

Wsparcie ze środków Krajowego Funduszu Szkoleniowego otrzymało 278 osób (pracowników i pracodawców).

Tabela nr 15 przedstawia uczestnictwo w aktywnych programach rynku pracy w 2016r. i osiągnięte rezultaty. Z uwagi na fakt, iż efektywność za 2017 rok obliczona będzie dopiero w kwietniu 2018 roku do analizy podano dane za 2016 rok.

Tabela Nr 15

Uczestnictwo w aktywnych programach rynku pracy w 2016r. i osiągnięte rezultaty

Wyszczególnienie	Ogółem			
	PUP	Łomża	Powiat Łomżyński	
Bezrobotni zarejestrowani ogółem w okresie sprawozdawczym	6419	3904	2515	
Bezrobotni ogółem, którzy podjęli pracę w okresie sprawozdawczym za pośrednictwem PUP	3749	2310	1439	
Efektywność %	73,57	72,29	75,17	
w tym osoby, które	rozpoczęły szkolenie	61	29	32
	ukończyły szkolenie	61	30	31
	podjęły pracę w trakcie lub po ukończeniu szkolenia	48	24	24
	efektywność %	78,69	80,00	77,42
	rozpoczęły staż	580	305	275
	ukończyły staż	537	314	223
	podjęły pracę w trakcie lub po ukończeniu stażu	428	242	186
	efektywność %	79,70	77,07	83,41
	rozpoczęły prace interwencyjne	190	121	69
	ukończyły prace interwencyjne	198	131	67
	podjęły pracę w trakcie lub po pracach interwencyjnych	173	115	58
	efektywność %	87,37	87,78	86,57
	rozpoczęły roboty publiczne	246	120	126
	ukończyły roboty publiczne	227	109	118
	podjęły pracę w trakcie lub po robotach publicznych	222	106	116
	efektywność %	97,80	97,25	98,31
	rozpoczęły prace społecznie użyteczne	140	65	75
	ukończyły prace społecznie użyteczne	139	65	74
	podjęły pracę w trakcie lub po ukończeniu prac społecznie użytecznych	11	5	6
	efektywność %	7,91	7,69	8,11
	skorzystały z porad indywidualnych	300	140	160
	podjęły pracę po skorzystaniu z porad indywidualnych	266	123	143
	efektywność %	88,67	87,86	89,38
	ukończyły szkolenie w zakresie umiejętności poszukiwania pracy	16	12	4
	podjęły pracę w trakcie lub po zakończeniu szkolenia w zakresie umiejętności poszukiwania pracy	3	3	0
	efektywność %	18,75	25,0	0,00
	zostały skierowane w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego	173	107	66
	zakończyły zatrudnienie w ramach refundacji kosztów zatrudnienia bezrobotnego	102	66	36
	pracowały 3 miesiące po zakończeniu umowy	71	46	25
	efektywność %	69,61	69,70	69,44
	otrzymały środki na podjęcie	105	69	36

	działalność gospodarczej			
	zakończyły określony w umowie okres prowadzenia działalności gospodarczej	130	86	44
	prowadziły działalność gospodarczą 3 miesiące po zakończeniu umowy	36	25	11
	efektywność %	27,69	29,07	25,00

Źródło: sprawozdanie MPIPS-01 za poszczególne miesiące 2016 roku Załącznik nr 6 do sprawozdania MPiPS-01 za 2016r., obliczenia własne.

Na 2018 rok PUP w Łomży otrzymał na realizację programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej środki Funduszu Pracy w kwocie 10.036.700,00 zł, w tym na RPO WP 2014-2020 – 1.545.254,00 zł i na PO WER – 2.131.110,00 zł. Tabele Nr 16 - 18 zawierają propozycje rozdysponowania tych środków w podziale na algorytm Funduszu Pracy, PO WER i RPO WP.

Tabela Nr 16

Propozycja podziału środków Funduszu Pracy na 2018 r. - (algorytm)

Lp.	Usługi i instrumenty rynku pracy	Zobowiązania z 2016 r.	Limit do podziału w 2017 r.	Limit ogółem / 3+4/	Przewidywana l. os. objętych aktyw. w 2017 r.
1.	Szkolenia, w tym: umowy trójstronne, badania lekarskie, koszty dojazdu, finansowanie studiów podyplomowych	5 130	44 870	50 000	13
2.	Stáže, w tym badania lekarskie i koszty dojazdu	358 500	231 000	589 500	30
3.	Prace interwencyjne	197 000	104 900	301 900	18
4.	Roboty publiczne	325 000	892 177	1 217 177	60
5.	Refundacja kosztów doposażenia /wyposażenia st. pracy	-	100 000	100 000	5
6.	Dofinansowanie działalności gospodarczej	-	100 000	100 000	5
7.	Dofinansowanie zatrudnienia bezrobotnego pow. 50 r.z.	78 000	-	78 000	0
8.	Bon szkoleniowy	-	22 400	22 400	4
9.	Bon zatrudnieniowy	6 500	-	6 500	0
10.	Bon na zasiedlenie	-	-	-	0
11.	Prace społecznie użyteczne	3 000	39 750	42 750	40
12.	Program Aktywizacja i Integracja	5 130	44 870	50 000	13
RAZEM		973 130	1 535 097	2 508 227	175

Tabela Nr 17

Propozycja podziału środków z POWER na 2018 r.

Lp.	Usługi i instrumenty rynku pracy	Limit ogółem	Przewidywana liczba osób objętych aktyw. w 2018 r.
1.	Stáže, w tym badania lekarskie i koszty dojazdu	1 077 191,00	140
2.	Prace interwencyjne	238 900,00	41
3.	Dofinansowanie działalności gospodarczej	520 000,00	26
4.	Bon na zasiedlenie	232 500,00	31
Razem		2 068 591,00	238

Tabela Nr 18

Propozycja podziału środków z RPO WP na 2018 r. -

Lp.	Usługi i instrumenty rynku pracy	Limit ogółem	Przewidywana liczba osób objętych aktyw. w 2018 r.
1.	Staże, w tym badania lekarskie i koszty dojazdu	481 422,00	62
2.	Prace interwencyjne	192 260,00	33
3.	Dofinansowanie działalności gospodarczej	400 000,00	20
4.	Refundacja kosztów wyposażenia /wyposażenia	440 000,00	22
Razem		1 513 682,00	137

PUP w Łomży w 2018 roku będzie realizował w partnerstwie z PUP w Kolnie i PUP w Zambrowie w ramach RPO WP projekt „Dojrzałość w cenie”. Wartość środków przypadających na realizację form aktywnych dla PUP w Łomży w 2018 roku wynosi: 311.216,00,00 zł, w tym w ramach prac interwencyjnych skieruje się 15 osób (rekrutacja marzec) i 29 w ramach staży (rekrutacja kwiecień).

PUP w Łomży otrzymał na realizację zadań związanych z refundacją pracodawcom i przedsiębiorcom kosztów zatrudnienia skierowanych osób bezrobotnych poniżej 30 roku życia ze środków Fundusz Pracy kwotę 10.928.900,00 zł, z tego na 2016 rok - 2.498.900,00 zł, na 2017 rok - 3.215.000,00 zł i 2018 rok - 5.215.000,00 zł. W 2018 roku urząd będzie tylko refundował koszty z umów zawartych w 2017 roku.

Jest to nowa forma pomocy dla pracodawców chcących zatrudnić osoby bezrobotne poniżej 30 roku życia. Urząd może na podstawie zawartej umowy, przyznać pracodawcy lub przedsiębiorcy refundację przez okres 12 miesięcy części kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne skierowanych bezrobotnych do 30 roku życia. Refundacja przysługuje w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych skierowanych bezrobotnych w miesiącu oraz kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę (2100 zł) obowiązującej w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia. Pracodawca lub przedsiębiorca zobowiązany jest do utrzymania w zatrudnieniu w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres, za który dokonywana jest refundacja oraz przez okres 12 miesięcy po zakończeniu tej refundacji. W przypadku niewywiązania się z warunków umowy w kwestii zatrudnienia osoby bezrobotnej pracodawca lub przedsiębiorca jest zobowiązany do zwrotu refundacji wynagrodzenia zgodnie z postanowieniami art. 150f ust. 4,6 ustawy.

Dofinansowanie wynagrodzenia jest udzielane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Łącznie PUP za otrzymane środki Funduszu Pracy zamierza zaktywizować 594 osoby bezrobotne.

W trakcie roku budżetowego PUP w Łomży może składać do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wnioski o dodatkowe środki Funduszu Pracy z rezerwy Ministra, ale nie można przewidzieć ile środków Urząd otrzyma. W miesiącu marcu złożono 2 wnioski o środki z rezerwy MRPiPS na realizację programu „Program 45+” na kwotę 1.148.800,00 zł na zaktywizowanie 99 osób bezrobotnych w wieku 45 lat i powyżej (10 - staże, 35 - roboty publiczne, 24 - prace interwencyjne, 10 - prace społecznie-uzyteczne, 10 - dofinansowanie działalności gospodarczej i 10 refundacja kosztów wyposażenia/doposażenia stanowiska pracy) i programu „Staż w ARMiR 2018 r.” na kwotę 62.5000,00 zł na zaktywizowanie 8 osób bezrobotnych w ramach stażu w ARiMR w Łomży.

6. Krajowy Fundusz Szkoleniowy

Krajowy Fundusz Szkoleniowy stanowi wydzieloną część Funduszu Pracy, przeznaczoną na dofinansowanie kształcenia ustawicznego pracowników i pracodawców, podejmowanego z inicjatywy lub za zgodą pracodawcy. Celem utworzenia KFS jest zapobieganie utracie zatrudnienia przez osoby pracujące z powodu kompetencji nieadekwatnych do wymagań dynamicznie zmieniającej się gospodarki. Zwiększenie inwestycji w potencjał kadrowy powinno poprawić zarówno pozycję firm jak i samych pracowników na konkurencyjnym rynku pracy.

W 2017 roku PUP w Łomży otrzymał na ten cel kwotę 463.800,00 zł, w tym z rezerwy Ministra 44.300,00 zł. W ramach tych środków pomoc otrzymało 117 pracodawców i przedsiębiorców na kształcenie ustawiczne 278 osób.

W 2018 roku PUP otrzymał z KFS środki w wysokości 224.000,00 zł.

Sporządził:

Tomasz Szewczyk

Łomża 10.04.2018r.

DYREKTOR
POWIATOWEGO URZĘDU PRACY
Mieczysław Bieniek